

SFS 1998:1285

Utkom från trycket
den 13 oktober 1998

Förordning om ändring i vägtrafikförordningen (1995:137) för räddningskåren under utbildning och höjd beredskap;

utfärdad den 17 september 1998.

Regeringen föreskriver att 2, 3, 6, 8–11, 14 och 20 §§ vägtrafikförordningen (1995:137) för räddningskåren under utbildning och höjd beredskap skall ha följande lydelse.

- 2 §** I denna förordning avses med
- *räddningsinsatser under höjd beredskap*: räddningskårens verksamhet under höjd beredskap,
 - *utbildning*: övning och annan utbildning av räddningskåren enligt räddningstjänstlagen (1986:1102).

Andra beteckningar i denna förordning har samma betydelse som motsvarande beteckning i terrängtrafikkungörelsen (1972:594), fordonskungörelsen (1972:595) och trafikförordningen (1998:1276).

- 3 §** Om någon med stöd av denna förordning åsidosätter bestämmelser i terrängkörningslagen (1975:1313), terrängkörningsförordningen (1978:594), trafikförordningen (1998:1276), fordonskungörelsen (1972:595), terrängtrafikkungörelsen (1972:594) eller lokala trafikföreskrifter, skall den särskilda omsorg och varsamhet iakttas och de särskilda åtgärder vidtas som behövs för att förhindra trafikolycka eller skada på vägen eller i terrängen och för att underlätta framkomligheten för övrig trafik.

- 6 §¹** Trots bestämmelserna i terrängkörningslagen (1975:1313), terrängkörningsförordningen (1978:594) och trafikförordningen (1998:1276) får fordon som används av räddningskåren vid räddningsinsatser under höjd beredskap köras, stannas eller parkeras på ett sådant sätt som med hänsyn till omständigheterna är lämpligt.

Vid utbildning får fordon som används av räddningskåren köras, stannas eller parkeras trots bestämmelserna i 3 kap. 2, 7–11 §, 17 § sjätte stycket, 25 §, 26 § andra eller tredje stycket, 27, 29, 47–49, 53–55, 68, 69, 71, 73, 74 §, 76 § första stycket, 77 §, 82 § första stycket eller 83 § trafikförordningen eller lokala trafikföreskrifter, om det är nödvändigt för att utbildningen skall kunna genomföras.

¹ Senaste lydelse 1997:719.

8 § Statens räddningsverk får efter hörande av Vägverket fastställa den högsta hastighet som i stället för vad som anges i 4 kap. 20 § första och andra styckena och 21 § trafikförordningen (1998:1276) skall gälla för färd med fordon som används vid räddningsinsatser under höjd beredskap.

9 § Statens räddningsverk får efter hörande av Vägverket föreskriva att fordon som används vid räddningsinsatser under höjd beredskap eller utbildning får

1. föras med högre maximilast än som är tillåten enligt 4 kap. 4 § trafikförordningen (1998:1276), och

2. föras på väg som inte är enskild med högre axeltryck, boggitryck, trippelaxeltryck eller bruttovikt än som är tillåten enligt 4 kap. 11–14 §§ trafikförordningen eller lokala trafikföreskrifter.

Räddningsverket får också efter hörande av Vägverket föreskriva att det till ett motordrivet fordon får kopplas fler fordon eller fordon med högre bruttovikt eller högre släpvagnsvikt än vad som är tillåtet enligt 4 kap. 2 § trafikförordningen.

10 § Statens räddningsverk får efter hörande av Vägverket föreskriva sådant undantag från 4 kap. 9 § första stycket eller 10 § första stycket trafikförordningen (1998:1276) som behövs för räddningskärens verksamhet.

11 § Trots bestämmelsen i 4 kap. 15 § första stycket trafikförordningen (1998:1276) eller lokala trafikföreskrifter får sådant motordrivet fordon eller till detta kopplat fordon som används vid räddningsinsatser under höjd beredskap köras på vägar som inte är enskilda även om fordonets last skjuter ut mer än 20 centimeter utanför fordonet eller om fordonets bredd, med lasten inräknad, överstiger 260 centimeter.

14 § Kommunen får meddela sådana lokala trafikföreskrifter som avses i 10 kap. 1 § trafikförordningen (1998:1276), om det behövs för att genomföra räddningsinsatser under höjd beredskap. Föreskrifterna får inte meddelas i strid mot lokala trafikföreskrifter som har meddelats av Försvarmakten.

I fråga om föreskrifter för en enskild väg som inte i större utsträckning används av allmänheten för trafik gäller 10 kap. 6 § trafikförordningen.

Kommunen skall underrätta länsstyrelsen om föreskrifterna. Om dessa skall avse trafik under längre tid eller annars i större omfattning, skall samråd ske med länsstyrelsen innan föreskrifterna meddelas.

20 § I fråga om fordon som används vid räddningsinsatser under höjd beredskap tillämpas bestämmelserna om ansvar för ägare eller brukare av fordon i terrängtrafikkungörelsen (1972:594), fordonskungörelsen (1972:595), bilavgasförordningen (1991:1481), bilregisterkungörelsen (1972:599) och trafikförordningen (1998:1276) beträffande den räddningsledare eller verksskyddschef som utsetts att ansvara för de fordon som tilldelats honom eller henne.

I fråga om fordon som används vid utbildning skall första stycket tillämpas på den som utsetts till utbildningsledare.

Om en befattningshavare som avses i första eller andra stycket har gjort vad som ankommer på honom eller henne för att förebygga förseelse och en

förseelse ändå sker på grund av åtgärder eller vållande av en överordnad, skall bestämmelserna om ansvar för ägare eller brukare i stället tillämpas på den överordnade.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 1999.

2. En hänvisning i denna förordning till bestämmelser i fordonskungörelsen (1972:595), bilregisterkungörelsen (1972:599) eller trafikförordningen (1998:1276) skall i stället avse motsvarande äldre bestämmelser i den mån dessa gäller på grund av kungörelsen (1972:605) om införande av ny vägtrafiklagstiftning.

På regeringens vägnar

INES UUSMANN

Åsa Kastman Heuman
(Kommunikationsdepartementet)

